

PEM 13147-5
PR 10
Londonis 12. veebr. 1972

Armas hr. H. Rajamaa!

Palju tänu Teile kahe kirja ja nendega saadatud heade soovide eest! Tervis on juba parem, kuid tunnen, et endine jõud ja ind ei ole veel tagasi tulnud. Iga tegevus nõuab nagu suuremat pingutust ja sellest on ka harjutustiku II osa ikka veel lõpetamata. Olen selle kallal küll töötanud, kuid edu ei ole kurgu palju olnud. Raske on kindlat tähtpäeva määrata, kuid arvan, et aprilli alguseks saan ehk kaski Teile saata.

Möödunud nädalal sain pr. Marley'lt paljundatud I osa proovisumbid ja panin siis Teile kohe uhe posti. Paljundamise mõte tuli Toronto täiendushooli I kl. õpetajalt, kes vaatamata minu väitele, et käsikirja ei ole lõplik ja sin tuleb veel palju muudatusi teha, soovind selle süski kasutusele võtta. Kuid ega see muudatuste tegemist ei takista, kindlasti on isegi parem, kui saab tegelikult töötavale õpetajale arvamust teada.

Esimest osa koostades oli minu peamiseks mõtteks laste sõnavara täiendamine. II osa alustan sõna analüüsiga — silbid, tähed ja häälikud ja lähen süntetiliselt meetodile

2. EPAM K 13147-5
üle, kuni jõuan jälle lause ja jutuhese juurde
välja. Nüüd aga olen tulnud arvamisele, et I osa
tuleks analüüsi jätkata ja lõpu osa alates lk. 34
— numbrid, kelle järele viia II ossa. Olengi II osa
koostades juba neid muudatusi arvesse võtnud.

Raske on harjutustikku selliselt koostada, et
õpilased selle järjekindlalt läbitöötaksid. Palju oleneb
õpilase arenemistasemest ja arengust. Harjutustik
peaks olema lugemiku kõrval abivihikuks, ning
õpetaja ise teeks järjekorra suhtes valiku, nii nagu
õpitava lugemispaliga ja ka päevateemaga parajasti
sobib. Raskemad harjutused jäetakse hiljemaks,
kuni mõlemad vihikud on lõpuks läbitöötatud.

Sama arvamist avaldas ka hr. Kärner New-Yorkist.
Saen temalt hiljuti kirja, milles avaldas enda ja
pr. juksi seisukohti L. Eiseni töövihikute suhtes.
Pr. juks arvab, et L. Eiseni töövihikuid saaks kasutada
nende III ja IV kl. st. 8- ja 9-aastaselt, muudugi
vastavaid muudatusi tehes, jättes välja sonad, nagu:
kolhas, määrivana, ohtooirilaps jne. Esimajärgulise
tähtsuse astas ta tähestikule, lühikesed ja pikad
täishäälikud, kpt sõna algul jne. Hr. Kärner soo-
vitab harjutustik koostada ilma ühelegi klassile
määramata, kuna nende täienduskool on 7-klassi-
line ja lapsed tulevad kooli 5½-6-aastaselt. Mõnes
koolis on õpilased jagatud õpperühmadeks ja
lapsed tulevad kooli 7-aastaselt jne.

Saatsin hr. Kärnerile ka ühe paljundatud I osa

ja palusin arvamusi ja mõtteid selle kohta.
 „Õpeta mind lugema“ II osa sisaldab ikkagi veel.
 Olen kõik Teie poolt tehtud märkmed ja parandused
 arvesse võtnud ja olen Teile nende tegemise eest
 väga tänulik. Ka võtsin arvesse Teie soovi har-
 jutuste väljajätmise suhtes. Kaalusin seda mitme-
 külgselt, kuid lõpuks leidsin, et esimeses poolas
 (ühenduses tähtede õppimisega) peaksid harjutused
 siiski jääma, kuna need on siin ka lugemispala-
 deks mõeldud ja nende väljajätmisega kaotaks
 raamat oma mõtte ja erinevuse. Alates lehek 36
 aga kõrvaldasin kõik harjutused ja asendasin
 need lugemispaladega.

Palun Teilt nüüd andestust, et Teie kirjale
 ei saanud varem vastata!

Kui olen II osa koostades edusamme teinud,
 siis püüan sellest Teile teatada. Murdu aga püüan
 kankrija aprilli alguseks lõpetada.

Parimaid tervitusi Teile ja perele

Soovides,

Teie Valdek Leik